

Les 3 – Godvrezende meiden

Lezen uit de Bijbel

Ruth 1: 1-6

In de tijd dat de rechters het volk leidden, brak er een hongersnood uit in het land. Een man trok daarom met zijn vrouw en zijn twee zonen weg uit Betlehem in Juda, om een tijdlang in de vlakte van Moab te gaan wonen. De naam van de man was Elimelech, die van zijn vrouw Noömi, en zijn twee zonen heetten Machlon en Kiljon; het waren Efratieten uit Betlehem in Juda. Toen ze in Moab waren aangekomen, bleven ze daar als vreemdeling wonen. Na enige tijd stierf Elimelech, de man van Noömi, en zij bleef achter met haar twee zonen. Zij trouwden allebei met een Moabitische vrouw. De naam van de ene was Orpa, die van de andere was Ruth. Nadat ze daar ongeveer tien jaar gewoond hadden, stierven ook Machlon en Kiljon, en de vrouw bleef alleen achter, zonder haar twee zonen en zonder haar man.

Verklaring:

Rechters

Vroeger werden ze richters genoemd. Het waren leiders van het volk, die veel van God hielden en het volk leerde hoe ze God moesten dienen.

Kringgesprek

Wat vind je van asielzoekers?

Waarom zouden die mensen naar Nederland komen en hier willen blijven wonen?

Ken je een paar van die asielzoekers? Wat vind je van ze?

Ben je wel eens in een land geweest waar je de taal niet verstond? Hoe was dat?

Heb je wel eens gehoord van vluchtelingen die in gammele bootjes over de zee proberen naar Europa te komen?

Denk je dat er ook mensen moeten vluchten omdat ze bedreigd worden om hun geloof?

Hoe zou Jezus willen dat je deed tegen vluchtelingen?

Vertellen

48 – God heeft Noömi niet verlaten

Er staat een eenzame oude vrouw op een heuvel in het land Moab. Het is Noömi uit Juda. Ze is grijs en haar rug is wat gebogen. Met haar hand boven de ogen tuurt ze vol heimwee in de verte. Een lastige traan welt op in haar ogen.

'Betlehem!' zegt ze zacht, 'Was ik maar weer in Betlehem.'

Vlak voor haar, op een steen, ligt een hagedisje te zonnen, maar zij merkt het niet. Een prachtige adelaar zweeft sierlijk het dal in, maar zij ziet het niet. In gedachten loopt ze over de velden van Juda, gaat ze de poort van Betlehem binnen. Hoe zou het zijn met al haar familie en vrienden? Zouden ze haar nog herkennen na tien jaar? En bovenal: zou er wel koren groeien op het land?

Hoe komt Noömi uit Betlehem hier in Moab, waar men de god Kamos aanbidt? Waar de mensen onverschillig zijn en spotten met God? Ja, dat is een lang verhaal. Het begon eigenlijk met die vreselijke hongersnood. Toen leefde Elimelek, haar man, nog en de twee jongens Machlon en Kiljon. O, Noömi herinnert zich alles nog heel goed.

'Vrouw,' zei Elimelek op een dag, 'Zo gaat het niet langer meer. Als we blijven gaan we dood van de honger. Ik heb gehoord dat er in Moab nog volop te eten is. Pak de spullen in, dan vertrekken we vandaag nog.' De jongens vonden het gelijk prachtig, maar Noömi keek geschrokken. Weg uit Betlehem? Weg uit hun land?

'Maar Elimelek...' sputterde ze tegen. 'God heeft ons toch dit land als erfenis gegeven? Hoe kunnen wij dan naar dat heidense Moab gaan?'

'Vrouw, zwijg!' zei Elimelek prikkelbaar, 'God heeft ons in de steek gelaten, dat zie je toch als je om je heen kijkt? Nee, we gaan. Mijn besluit staat vast.'

Met lood in haar schoenen was ze gaan pakken...

Ja, en dan die wekenlange, vermoeiende reis hiernaar toe. De jongens die steeds maar om eten zeurden. Uitgeput en stoffig waren ze hier aangekomen. Maar, wat waar is moet gezegd worden, ze werden vriendelijk ontvangen. Elimelek vond al gauw onderdak en werk en toen braken er weer gelukkige tijden aan. Totdat... Och, Noömi wil er eigenlijk niet meer aan terugdenken... Op een broeierige warme dag, net als nu, hadden de burens Elimelek dood in het veld gevonden, getroffen door de bliksem.

't Is vast de straf van God,' zeiden de mensen uit het dorp onbarmhartig. 'Eerst moesten jullie vluchten voor de hongersnood en nu wordt je man getroffen door de bliksem.'

O, wat deden die woorden pijn.

Over het bergpad komt een man aanlopen. Hij draagt een groot pak op zijn rug. Het is een rondtrekkend koopman, die overal zijn spullen verkoopt. Noömi ziet hem gaan. Ja, zoals die man, zo voelt ze zich. Het is net of een zware last op haar rug drukt.

Haar twee jongens hadden het verdriet sneller verwerkt dan zij. Na de dood van Elimelek trouwden ze met Orpa en Ruth, twee meisjes uit Moab. Voor hen ging het leven gewoon door. Ze ontgonnen een stukje land en begonnen hun eigen huis te bouwen. Zo zoetjes aan ebde ook Noömi's verdriet weg. Misschien zou ze binnenkort wel oma worden. Dan zou ze haar kleinkinderen vertellen van de Messias, die eenmaal geboren zal worden. Wie weet wel uit hun geslacht. Maar nee, het noodlot sloeg weer toe. Vlak na elkaar stierven haar beide zonen aan een onbekende ziekte. Sindsdien wist ze het zeker: 'GOD HIELD NIET MEER VAN HAAR.'

'Moeder, bent u hier?'

Een jonge vrouw klautert de heuvel op naar boven. Het is Ruth. Ze heeft haar schoonmoeder overal gezocht. Hartelijk slaat ze haar arm om haar heen.

'Wat staat u daar toch? Het waait hier zo. Kom mee naar beneden. Er is een koopman uit Juda gekomen. Misschien heeft hij nieuws over uw familie.'

Samen dalen ze de berg af naar het dal. En ja, Ruth heeft het bij het rechte eind. De koopman heeft inderdaad goed nieuws. Er is weer volop eten in Betlehem.

'God heeft weer naar zijn volk omgezien, Noömi,' zegt de koopman.

Deze hoopvolle woorden doen Noömi besluiten om met beide schoondochters terug te keren naar Juda.

Het is een paar weken later. Daar waar het water van de Wilgenbeek in de Dode Zee stroomt, staan drie vrouwen. Het zijn Noömi, Orpa en Ruth. Noömi kust haar schoondochters vaarwel en zegt: 'Kinderen, bedankt voor alles. Keer nu maar terug naar je eigen volk en wees gelukkig. Ik zal alleen verder gaan.'

Orpa en Ruth beginnen te huilen. Ze willen haar niet alleen laten gaan. Ze willen met haar mee naar Betlehem. Maar Noömi is vastbesloten. Waarom zouden ze bij haar blijven? Zij kan ze niet gelukkig maken. God is immers niet meer met haar.

Orpa aarzelt. Wat zal ze doen? Och, het verlangen naar huis, haar familie en haar goden is groot. Zal ze dan toch maar?...

Met de punt van haar rok droogt ze haar tranen af en keert terug.

'Dag!' zwaait ze nog.

En Ruth?

'Ga jij ook maar.' dringt Noömi nog eens aan. Maar niks, hoor! Ruth klemt zich stijf aan haar vast.

'Ik laat u niet in de steek,' zegt ze beslist. 'Waar u heengaat, daar ga ik ook heen. Waar u gaat slapen, daar ga ik ook slapen. Uw volk is mijn volk en uw God is mijn God.'

Och, wat mooi! Ja, Ruth heeft goed geluisterd naar Noömi's verhalen over de Here God. En ze heeft begrepen dat je voor elkaar moet zorgen, zoals God voor ons zorgt.

Noömi voelt twee warme armen om zich heen. Zacht strelen Ruths handen over haar grijze haar. O, ze wordt er echt een beetje blij van.

Toch beseft Noömi nog niet helemaal wat een geschenk van God die lieve Ruth is. Want als ze weken later samen Betlehem binnentrekken en de mensen haar verheugd begroeten, zegt Noömi droevig: 'Noem mij geen Noömi meer, maar Mara, (verdriet) want de Almachtige heeft mij veel verdriet aangedaan. Vol ben ik heengegaan en leeg ben ik teruggekomen.'

IS DAT WAAR?

Nee. Iemand houdt haar hand vast. Het is... Ruth!

GEBED

Als wij in de ellende
zitten, Heer Jezus bent
u onze helper.
Geef dat wij ook voor
vreemdelingen een
helper willen zijn.

Soms laat ik me
meeslepen door
mijn vrienden en
pest ik kinderen
die anders zijn dan
wij. Het spijt me.

Wilt u ons gebruiken om te
troosten als mensen
verdriet hebben of
heimwee. Het lijkt zo stoer
om onverschillig te zijn en
een grote bek op te zetten,
maar dat leert u ons niet.

Uw koninkrijk kome en
uw wil geschiede. Wij
onderwerpen ons aan
uw wil. Amen.

Opdracht

Belangrijk nieuws!!

De Heer Jezus scheidt ons als bokken en schapen. Lees Mat. 25:32.

	
Ik had honger. Jij hebt me gevoed	Jij hebt me niet gevoed
Ik had dorst. Jij gaf me te drinken	Jij gaf me geen drinken
Ik was een vreemdeling. Jij gaf me onderdak	Je gaf me geen huisvesting
Ik was naakt. Jij hebt me gekleed	Je hebt me niet bekleed
Ik was ziek. Jij hebt mij bezocht	Je hebt me niet bezocht
Ik was in de gevangenis. Jij bent naar me toe gekomen	Je bent me niet op komen zoeken
KOM, BEËRF HET KONINKRIJK!	GAAT WEG VAN MIJ NAAR HET EEUWIGE VUUR, DAT VOOR DE DUIVEL IS KLAARGEMAAKT

Rammen stoten en bazen. Bokken zijn bokkig. Ze hebben de bokkenpruik op.

Er staan hier zes werken van barmhartigheid vermeld.

Het is belangrijk dat je ze kent. Hang ze boven je bed, schrijf ze in je agenda, want eenmaal zal Jezus je beoordelen op deze punten. Door dat examen moet je heen komen. Dan zul je naar het eeuwige leven gaan en niet naar de eeuwige straf.

Tekst

Psalm 41:2

Gelukkig wie zorgt voor de armen;

in kwade dagen zal de HEER hem uitkomst geven...

Schrijf deze zin in graffitiletters op een groot vel stevig papier en maak er een grote puzzel van. Het aantal stukken kan variëren naar de grootte van uw club, een stuk of acht à tien stukken.

Het is leuk als de achtergrond van de tekst gemaakt is van getekende bakstenen.

Telkens als de kinderen de tekst opgezegd hebben mogen ze een puzzelstuk op z'n plaats leggen.

Activiteit

*Heimwee

Laat de kinderen **gedichtjes maken** over heimwee, of **een verhaaltje met elkaar bedenken** over een jongen/meisje met heimwee. Hij is op een paardenkamp, maar stikt van heimwee. Wat gaat de leiding er aan doen?

Wat kun je doen als je bang bent heimwee te krijgen? (foto van thuis meenemen, knuffel, een boek waaruit je moeder altijd voorleest, een speciale zakdoek, waarop iets staat, enz.)

Als je een gedichtje maakt, dan kun je een ritme nemen van een ander gedichtje. Of met een potlood op tafel het volgende ritme tikken:

Eh pam perompom PAM

PAM perompePAM.

PamperompePAMPAM

PAMperompepam.

*een zakdoek maken. (Of een boekenlegger)

Koop voor elk kind een stuk wit katoen. Als je handig bent kun je de zakdoekjes even onder de naaimachine omzomen. Ander kun je ze ook knippen met een kartelschaar. Evt. kun je voor elk kind een zakdoek kopen bij een een warenhuis. Laat ze daarop met een viltstift schrijven: 'God zal alle tranen van de ogen afwissen.'

***een knuffeltje maken.** Neem een lap en doe er een balletje in, zoals bij babyknuffels. Bind een lintje onder het balletje. Laten ze er een gezichtje op tekenen. Dit is een troostmannetje. Misschien weet je iemand die verdriet heeft, ziek is of eenzaam. Geef je troostmannetje dan aan die persoon. Je kunt er ook nog een kaartje aan vastnieten met de woorden: 'Jezus is altijd bij je.'

Quiz

Welk vraagnummer hoort bij welk antwoordnummer ?

Zie de antwoorden onderaan deze pagina

	Vragen		Antwoorden
1	Waarom gingen Elimelech en Noömi naar het buitenland?	1	Elimelech en hun twee zoons
2	Wie stierven in Moab	2	Nee
3	Wie kreeg er heimwee?	3	Vanwege de hongersnood
4	Hoe heetten de twee schoondochters van Noömi?	4	Jezus
5	Wie ging er terug naar haar familie?	5	Ze was erg verdrietig en zei: Noem me maar Mara.
6	Hadden de schoondochters kinderen?	6	Orpa
7	Wat zei Ruth?	7	Ruth
8	Wie zegt er tegen ons: Ik zal je nooit in de steek laten of verlaten?	8	Ik blijf bij u. Uw volk is mijn volk, uw God is mijn God
9	Hoe kwam Noömi in Betlehem aan?	9	Orpa en Ruth
10	Hoe heet het bijbelboek waarin dit verhaal staat beschreven?	10	Noömi

Antwoorden: 1- 3 2-1 3-10 4-9 5-6 6-2 7-8 8-4 9-5 10- 7